

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2423/2020
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Милосављевић, адвокат из ..., против туженог „Теко Мининг“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Бранко Илић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1061/2019 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној 21.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1061/2019 од 06.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1260/18 од 25.01.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог бр. ../14 од 19.06.2014. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. .. од 06.03.2003. године и обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 257.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате од дана доношења решења до извршности, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1061/19 од 06.02.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1260/18 од 25.01.2019. године у ставу првом изреке, као и у обавезујућем делу става другог изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Другостепени суд је потпуно и правилно применио одредбе процесног права које су биле од утицаја на доношење законите и правилне пресуде, и оценио жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, тако да се неосновано у ревизији указује на битне повреде у поступку пред другостепеним судом из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био запослен на пословима ... по уговору о раду од 06.03.2003. године. Решењем туженог од 19.06.2014. године тужиоцу је отказан уговор о раду као технолошком вишку. Технолошке, економске и организационе промене код туженог започете су доношењем одлуке од 20.05.2014. године због губитка које је имао у 2013. години, па је Правилник о систематизацији измењен ступањем на снагу новог Правилника систематизацији и унутрашњој организацији друштва, и то смањењем броја извршилаца или укидањем појединих радних места, поред осталих и радног места Тужени је у сарадњи са синдикатом и Националном службом за запошљавање донео Програм решавања вишка запослених, који је усвојен одлуком туженог од 17.06.2014. године. Програм решавања вишка запослених садржи број и структуру запослених за чијим је радом престала потреба, мере за запошљавање вишка запослених, права радника који су технолошки вишак и средства за решавање њиховог социјално – економског положаја, као и списак запослених за чијим радом је престала потреба. Решењем туженог од 19.06.2014. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због укидања радног места ..., а пре доношења решења, тужиоцу је исплаћена отпремнина. Послови радног места ... и даље се обављају код туженог у смањеном обиму и исти су припојени пословима ..., а обављају их друга лица запослена код туженог на радним местима којима су послови ..., припојени.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право, када је одбијен тужбени захтев да се оспорено решење о отказу уговора о раду поништи, као незаконито, као и тужбени захтев за враћање на рад. Наиме, услед економског губитка у 2013. години, тужени је увео технолошке и организационе промене, које је исказао кроз Правилник о систематизацији радних места, укидањем раног места ... на коме је запослени био тужилац, након чега је уследило доношење Програма решавања вишка запослених, који садржи све елементе из чл. 153-158. Закона о раду, као и доношење оспореног решења у коме је наведено да је директор туженог именовao комисију за утврђивање разлога и критеријума радних места, а радно место ... укинuto је због смањења обима посла у радној јединици и укидања рада у другој и трећој смени. Дакле, тужени послодавац је оправдао разлоге за увођење технолошких, економских и организационих промена, које су довеле до престанка радног односа тужиоца, и то новом систематизацијом, кроз програм, као и у самом решењу о отказу уговора о раду, па су неосновани супротни наводи ревизије.

Неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права указивањем на неправилну примене критеријума, као и повреду забране из члана 182. Закона о раду о новом запошљавању трећих лица. Наиме, тужени није био у обавези да вреднује тужиоца у односу на запослене на другим радним местима, конкретно на пословим радног места ... коме су припојени послови ..., с обзиром да се критеријуми примењују у ситуацији смањења броја извршилаца на одређеном радном месту и индивидуалним вредновањем и међусобним поређењем запослених на истим пословима, као што их је тужени у овом случају применио. У циљу рационализације и уштеде, послодавац је спојио два радна места у производњи, па отказни поступак није незаконит због чињенице да се послови тужиоца и даље обављају код туженог, а након увођења технолошких, економских и организационих промена. Правилна је оцена

другостепног суда да тиме није повређен члан 182. Закона о раду, јер предност код закључење уговора о раду у смислу наведеног члана, запосленима који су проглашени за технолошки вишак, постоји само кад послодавац заснива радни однос за исто радно место са трећим лицем, а не када врши распоређивање својих запослених.

Из наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић